

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **A. B.**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

za październik 2014 r.:

- 3.840,08 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.313,61 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za listopad 2014 r.:

- 3.746,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.232,42 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za grudzień 2014 r.:

- 2.289,54 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 2.494,91 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za A. B. składki od zaniżonej podstawy wynoszącej:

za październik 2014 r – 2.860,97 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, - 2.468,74 zł na ubezpieczenie zdrowotne,*za listopad 2014 r – 3.020,68 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, - 2.606,54 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za grudzień 2014 r – 2.227,41 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;- 2.441,29 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **S. K. (1)**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

* za listopad 2014 r.:

- 3.746,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.232,42 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za S. K. (1) składki od zaniżonej podstawy wynoszącej za listopad 2014 r. – 3.589,78 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 3.097,62 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **K. S. (1)**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

* za październik 2014 r.:

- 3,477,67 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.000,88 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

*za listopad 2014 r.:

- 3.746,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.232,42 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

*za grudzień 2014 r.:

- 3.096,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 2.671,54 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za K. S. (1) składki od zaniżonej podstawy wynoszącej za październik 2014 r. - 2.664,04 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 2.298,80 zł na ubezpieczenie zdrowotne ,za listopad 2014 r.- 3.027,40 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe - 2.612,35 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za grudzień 2014 r - 2.883,87 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, - 2.488,49 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **T. K.**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

* za lipiec 2014 r.:

- 3.950,95 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.488,24 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

*za październik 2014 r.:

- 4.518,66 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.899,15 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

*za grudzień 2014 r.:

- 4.218,46 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.640,11 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za T. K. składki od zaniżonej podstawy wynoszącej:

za lipiec 2014 r. - 3.705,74 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 3.276,64 zł na ubezpieczenie zdrowotne ,za październik 2014 r.- 4.407,89 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 3.803,57 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za grudzień 2014 r.- 4.148,66 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe ,- 3.579,88 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **J. W.**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

* za lipiec 2014 r.:

- 4.360,93 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.763,05 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

*za wrzesień 2014 r.:

- 5.054,58 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 4.361,59 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za J. W. składki od zaniżonej podstawy wynoszącej za lipiec 2014 r – 4.158,11 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 3.588,93 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za wrzesień 2014 r.:

- 4.843,26 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 4.179,25 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **A. D.**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

za październik 2014 r.:

- 4.213,91 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.636,18 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za listopad 2014 r.:

- 3.746,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.232,42 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za grudzień 2014 r.:

- 3.966,22 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.422,46 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za A. D. składki od zaniżonej podstawy wynoszącej za październik 2014 r. – 4.051,90 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 3.496,38 zł na ubezpieczenie zdrowotne, *za listopad 2014 r.- 3.471,97 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;- 2.995,97 zł na ubezpieczenie zdrowotne,*za grudzień 2014 r.- 3.825,26 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 3.300,81 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **P. M.**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

za październik 2014 r.:

- 3.025,19 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;

- 3.670,18 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za P. M. składki od zaniżonej podstawy wynoszącej za październik 2014 r. – 2.001,72 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 2.787,03 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **M. B. (1)**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

za lipiec 2014 r.:

- 4.065,73 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;

- 3.508,31 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za wrzesień 2014 r.:

- 3.558,06 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;

- 3.380,25 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za październik 2014 r.:

- 3.746,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;

- 3.232,42 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za listopad 2014 r.:

- 3.746,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;

- 3.232,42 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za M. B. (1) składki od zaniżonej podstawy wynoszącej za lipiec 2014 r. – 3.773,24 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 3.255,93 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za wrzesień 2014 r. – 3.334,14 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;

- 3.187,03 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za październik 2014 r.– 3.585,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, 3.093,57 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za listopad 2014 r.– 3.406,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, - 2.939,25 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **M. N.**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

za wrzesień 2014 r.:

- 4.896,30 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;

- 4.225,02 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za październik 2014 r.:

- 2.718,07 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 2.345,43 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za M. N. składki od zaniżonej podstawy wynoszącej za wrzesień 2014 r. – 4.659,78 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 4.020,93 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za październik 2014 r.– 2.383,44 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 2.056,68 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne **S. K. (2)**, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, u płatnika składek (...) S. A. z siedzibą w Ł., wynosi:

za lipiec 2014 r.:

- 4.010,18 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.460,39 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za sierpień 2014 r.:

- 2.792,66 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 2.409,79 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za wrzesień 2014 r.:

- 2.268,92 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 1.957,85 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za październik 2014 r.:

- 3.699,75 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.192,51 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za listopad 2014 r.:

- 3.746,00 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 3.232,42 zł na ubezpieczenie zdrowotne,

za grudzień 2014 r.:

- 3.086,56 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;
- 2.663,39 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek naliczył za S. K. (2) składki od zaniżonej podstawy wynoszącej za lipiec 2014 r. – 3.652,17 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;- 3.151,45 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za sierpień 2014 r.– 2.774,64 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe;

- 2.394,24 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za wrzesień 2014 r.– 2.237,24 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 1.930,52 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za październik 2014 r. – 2.938,62 zł na

ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 2.535,73 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za listopad 2014 r.- 3.049,24 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 2.631,18 zł na ubezpieczenie zdrowotne, za grudzień 2014 r.- 2.874,43 zł na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe,- 2.480,35 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że w wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika składek ustalono, że w 2014 r. pracodawca delegował pracowników do pracy we Francji, a nie wysyłał ich do pracy za granicę w ramach podróży służbowej. Ponadto w poszczególnych decyzjach organ wskazał na jakich ustaleniach oparł się wydając decyzje.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **A. B.**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresami wykazanymi na „poleceniach wyjazdu służbowego”, tj. od 30 sierpnia 2014 r. do 21 września 2014 r. i od 27 września 2014 r. do 9 listopada 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **S. K. (1)**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresem wykazanym na „poleceniu wyjazdu służbowego”, tj. od 27 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **K. S. (1)**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresami wykazanymi na „poleceniach wyjazdu służbowego”, tj. od 30 sierpnia 2014 r. do 13 września 2014 r. i od 19 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **T. K.**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresami wykazanymi na „poleceniach wyjazdu służbowego”, tj. od 21 czerwca 2014 r. do 4 lipca 2014 r. i od 25 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **J. W.**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresami wykazanymi na „poleceniach wyjazdu służbowego”, tj. od 20 czerwca 2014 r. do 5 lipca 2014 r. i od 29 sierpnia 2014 r. do 22 listopada 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **A. D.**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresami wykazanymi na „poleceniach wyjazdu służbowego”, tj. od 21 czerwca 2014 r. do 4 lipca 2014 r. i od 25 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **P. M.**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresem wykazanym na „poleceniu wyjazdu służbowego”, tj. od 30 sierpnia 2014 r. do 20 września 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **M. B. (1)**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresami wykazanymi na „poleceniach wyjazdu służbowego”, tj. od 20 czerwca 2014 r. do 5 lipca 2014 r. i od 29 sierpnia 2014 r. do 22 listopada 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **M. N.**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresem wykazanym na „poleceniu wyjazdu służbowego”, tj. od 29 sierpnia 2014 r. do 13 września 2014 r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że **S. K. (2)**, w ramach oddelegowania, wykonywał pracę we Francji, na stanowisku „monter”, zgodnie z okresami wykazanymi na „poleceniach wyjazdu służbowego”, tj. od 6 czerwca 2014 r. do 5 lipca 2014 r., od 30 sierpnia 2014 r. do 13 września 2014 r. oraz od 19 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

Ponadto, w uzasadnieniach wskazano, że w toku kontroli ustalono również, że płatnik składek pracownikom delegowanym do pracy we Francji zapewnił we własnym zakresie i sfinansował z własnych środków koszty transportu, zarówno do pracy we Francji jak i z powrotem do Polski. Pracodawca pokrył także koszty wynajmu hoteli i innych

lokali mieszkalnych. Płatnik, wskazanych powyżej lokali mieszkalnych, udostępnianych nieodpłatnie, pracownikom delegowanym do pracy, nie traktował jako świadczeń w naturze będących przychodem dla pracownika i nie odprowadzał z tego tytułu należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Ponadto, składki nie były również odprowadzane od kosztów transportu pracowników delegowanych.

Jak stwierdził organ rentowy, przedmiotem sporu było ustalenie czy pracownicy wysłani do pracy we Francji w 2014 r. wykonywali pracę na rzecz własnego pracodawcy w ramach podróży służbowej czy w ramach oddelegowania.

W ocenie organu rentowego, płatnik składek w skutek nieprawidłowej interpretacji przepisów prawnych traktował delegowanie pracowników do pracy we Francji, w ramach zawartej z nimi umowy o pracę, jako wykonywania zadań w ramach podróży służbowej.

Podkreślono, iż podróż służbowa charakteryzuje się tym, że w kompleksie obowiązków pracownika stanowi zjawisko nietypowe i okazjonalne. Natomiast czym innym jest delegowanie pracownika do pracy w określonym miejscu, które nie jest podróżą służbową. Określenie „pracownik delegowany” oznacza pracownika, który przez ograniczony okres wykonuje swoją pracę na terytorium innego państwa niż to, w którym zwyczajowo pracuje. Decydujące znaczenie ma zatem rzeczywiste miejsce wykonywania pracy.

/decyzje w aktach ZUS/

W odwołaniach wnioskodawca Budownictwo (...) S.A. reprezentowane przez adwokata zaskarżyło w/w decyzje w całości. Zaskarżonym decyzjom zarzucono:

- Naruszenie art. 7 k.p.a., art. 75 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a. polegające na tym, że pomimo niezakwestionowaniu przez ZUS wyjaśnień Płatnika, z których wynika to Płatnik na własny koszt zapewniał pracownikom wysyłanym do Francji transport, pokrył z własnych środków koszty najmu hoteli i innych lokali mieszkalnych i jednocześnie wyprowadzenie nietrafnego wniosku, i: pracownicy wysyłani przez Płatnika do Francji byli pracownikami oddelegowanymi, w sytuacji gdy powyższe okoliczności jednoznacznie wskazują, iż pracownicy wysłani na terytorium Francji świadczyli pracę w ramach podróży służbowej;

- Niewłaściwe zastosowanie art. 42 § 4 k.p. i uznanie, iż ubezpieczeni w spornych okresach wykonywali pracę we Francji w ramach oddelegowania, w sytuacji gdy okoliczności świadczonej pracy w powyższych okresach, w szczególności jej czas, charakter oraz wypłacenie pracownikowi przez pracodawcę diet w określonej wysokości. W tym również brak konieczności poniesienia przez pracownika kosztów transportu do miejsca pracy, a także kosztów zakwaterowania stanowią, iż pracownik wykonywał pracę w ramach podróży służbowej;

- Niewłaściwe zastosowanie art. 42 § 4 k.p. w zw. z § 2 ust. 1 pkt 16 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, czego efektem było ustalenie przez Organ wyższych podstaw wymiaru składek ubezpieczenie społeczne, zdrowotne. Fundusz Pracy Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w sytuacji gdy Płatnika w przedmiotowej sprawie obowiązują wyłączenia zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 15 powyższego Rozporządzenia

- Niezastosowanie art. 77⁵ § 1 k.p. w zw. § 2 ust. 1 pkt 15 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe w wyniku czego ubezpieczeni nie zostali uznani za pracowników oddelegowanych do Francji, a w konsekwencji ich podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne. Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych została zwiększona podczas gdy przesłanki sprawy wskazują na konieczność zastosowania art. 77 w zw. § 2 ust. 1 pkt 15 Rozporządzenia i uznania Ubezpieczonego za pracownika wykonującego pracę w ramach podróży służbowej.

W konsekwencji spółka wniosła o zmianę zaskarżonych decyzji i stwierdzenie, iż Budownictwo (...) S.A. w Ł. jako płatnik poprawnie określił podstawy wymiaru składek w spornych okresach oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

/odwołanie – k. 3 – 16, k. 3 – 16 w aktach VIII U 431/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 366/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 435/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 369/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 368/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 358/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 437/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 356/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 438/18, k. 3 – 16 w aktach VIII U 434/18/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy przytoczył argumentację tożsamą jak w zaskarżonych decyzjach.

/odpowiedź na odwołanie – k. 98 – 101, k. 96 – 100 w aktach VIII U 431/18, k. 101 – 104 w aktach VIII U 366/18, k. 98 – 102 w aktach VIII U 435/18, k. 98 – 101 w aktach VIII U 369/18, k. 100 – 103 w aktach VIII U 368/18, k. 98 – 101 w aktach VIII U 358/18, k. 97 – 101 w aktach VIII U 437/18, k. 98 – 101 w aktach VIII U 356/18, k. 98 – 102 w aktach VIII U 438/18, k. 100 – 104 w aktach VIII U 434/18/

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2018 r. połączono sprawy o sygnaturze akt VIII U 366/18, VIII U 435/18, VIII U 369/18, VIII U 368/18, VIII U 358/18, VIII U 356/18 ze sprawą VIII U 354/18 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 106 w aktach VIII U 366/18, k. 103 w aktach VIII U 435/18, k. 103 w aktach VIII U 369/18, k. 105 w aktach VIII U 368/18, k. 103 w aktach VIII U 358/18, k. 103 w aktach VIII U 356/18/

Zarządzeniem z dnia 2 marca 2018 r. połączono sprawę VIII U 437/18 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 354/18

/zarządzenie – k. 103 w aktach VIII U 437/18/

Zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. połączono sprawę VIII U 431/18 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 354/18

/zarządzenie – k. 103 w aktach VIII U 431/18/

Zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 2018 r. połączono sprawę VIII U 434/18 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 354/18

/zarządzenie – k. 148 w aktach VIII U 434/18/

Postanowieniem z dnia 16 maja 2018 r. połączono sprawy o sygnaturze akt VIII U 438/18 ze sprawą VIII U 354/18 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 103 w aktach VIII U 438/18/

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. Podtrzymano argumentację wskazaną w spornych decyzjach. Na rozprawie w dniu 20 listopada 2018 r. bezpośrednio przed zamknięciem rozprawy pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie, wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł, pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł.

/protokół rozprawy z dnia 20 listopada 2018 r. – 00:42:09 – 00:47:43 – płyta CD – k. 391/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Budownictwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym 24 sierpnia 2001 r. Głównym przedmiotem działalności spółki są m. in. roboty związane z budową linii telekomunikacyjnych i

elektroenergetycznych, produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej, naprawa i konserwacja metalowych wyrobów gotowych oraz urządzeń elektrycznych, wykonywanie instalacji elektrycznych. Prezesem zarządu spółki jest T. D..

/wypis z KRS – k. 18 – 20/

Budownictwo (...) Spółka Akcyjna zawarła umowy na podwykonawstwo z B. Energie (...) przedmiotem, których był remont i konserwacja linii energetycznych na terenie Francji.

/umowy o podwykonawstwo – k. 33 – 80/

A. B. jest zatrudniony u płatnika składek od 3 stycznia 2011 r. /akta osobowe – k. 352/

A. B. był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r., zawartej w dniu 3 grudnia 2013 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 1 stycznia 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.680,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 21/

W poleceniu wyjazdu służbowego A. B. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 30 sierpnia 2014 r. do 21 września 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W sierpniu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (30 – 31 sierpień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 20 września 2014 r. do 21 września 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 23, rachunek kosztów podróży – k. 23/

W poleceniu wyjazdu służbowego A. B. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 27 września 2014 r. do 9 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. We wrześniu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (27 – 28 wrzesień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 8 listopada 2014 r. do 9 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 24, rachunek kosztów podróży – k. 25/

S. K. (1) jest zatrudniony u płatnika składek od 21 maja 2012 r. /akta osobowe – k. 352/

S. K. (1) był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r., zawartej w dniu 3 grudnia 2013 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 1 stycznia 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.680,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 21 w aktach VIII U 431/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego S. K. (1) został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 27 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. We wrześniu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (27 – 28 wrzesień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 7 do 8 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 22 w aktach VIII U 431/18, rachunek kosztów podróży – k. 23 w aktach VIII U 431/18/

K. S. (1) był zatrudniony u płatnika składek od 18 sierpnia 2014 r. do 18 czerwca 2016 r./akta osobowe – k. 352/

K. S. (1) był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na okres próbny od 18 sierpnia 2014 r. do 15 listopada 2014 r., zawartej w dniu 14 sierpnia 2014 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 18 sierpnia 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.680,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 18 w aktach VIII U 366/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego K. S. (1) został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 30 sierpnia 2014 r. do 13 września 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W sierpniu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (30 – 31 sierpień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 12 września 2014 r. do 13 września 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 22 w aktach VIII U 366/18, rachunek kosztów podróży – k. 23 w aktach VIII U 366/18/

Następnie K. S. (1) był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas określony od 16 listopada 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. zawartej w dniu 30 października 2014 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 18 sierpnia 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.680,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 19 w aktach VIII U 366/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego K. S. (1) został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 19 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W listopadzie 2014 r. ubezpieczony spędził 3 dni w podróży z Polski do Francji (19 - 21 wrzesień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 7 listopada 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 24 w aktach VIII U 366/18, rachunek kosztów podróży – k. 25 w aktach VIII U 366/18/

T. K. był zatrudniony u płatnika składek od 5 kwietnia 2013 r. do 9 maja 2015 r./akta osobowe – k. 352/

T. K. był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas określony od 5 kwietnia 2013 r. do 31 grudnia 2014 r., zawartej w dniu 5 kwietnia 2013 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 5 kwietnia 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.600,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 21 w aktach VIII U 435/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego T. K. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 21 czerwca 2014 r. do 4 lipca 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W czerwcu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (21 – 22 czerwiec), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 3 lipca 2014 r. do 4 lipca 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 22 w aktach VIII U 435/18, rachunek kosztów podróży – k. 23 w aktach VIII U 435/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego T. K. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 25 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. We wrześniu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (25 – 26 wrzesień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 3 dni od 6 listopada do 8 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 24 w aktach VIII U 435/18, rachunek kosztów podróży – k. 25 w aktach VIII U 435/18/

J. W. jest zatrudniony u płatnika składek od 1 października 2012 r. /akta osobowe – k. 352/

J. W. był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1 października 2012 r. do 31 grudnia 2014 r., zawartej w dniu 1 października 2012 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 1 października 2012 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku tłumacza z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.500,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 10 w aktach osobowych – k. 352/

W poleceniu wyjazdu służbowego J. W. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 20 czerwca 2014 r. do 5 lipca 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W czerwcu 2014 r. ubezpieczony spędził 3 dni w podróży z Polski do Francji (20 – 22 czerwiec), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 3 dni od 3 lipca 2014 r. do 5 lipca 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 19 w aktach VIII U 369/18, rachunek kosztów podróży – k. 20 w aktach VIII U 369/18/

J. W. był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1 października 2014 r. do 31 grudnia 2014 r., zawartej w dniu 1 października 2013 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 1 października 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku elektromontera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.500,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., Wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 18 w aktach VIII U 369/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego J. W. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 29 sierpnia 2014 r. do 22 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W sierpniu 2014 r. ubezpieczony spędził 3 dni w podróży z Polski do Francji (29 – 31 sierpień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 3 dni od 20 listopada 2014 r. do 22 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 21 w aktach VIII U 369/18, rachunek kosztów podróży – k. 22 w aktach VIII U 369/18/

A. D. jest zatrudniony u płatnika składek od 19 września 2005 r. /akta osobowe – k. 352/

A. D. jest zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1 stycznia 2007 r., zawartej w dniu 18 grudnia 2006 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 1 stycznia 2007 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 936,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 23 w aktach VIII U 358/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 21 czerwca 2014 r. do 4 lipca 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W czerwcu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (21 – 22 czerwiec), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 3 lipca 2014 r. do 4 lipca 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 19 w aktach VIII U 358/18, rachunek kosztów podróży – k. 20 w aktach VIII U 358/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 25 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. We wrześniu 2014 r. ubezpieczony spędził 3 dni w podróży z Polski do Francji (25 – 27 wrzesień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 3 dni od 6 listopada 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 21 w aktach VIII U 358/18, rachunek kosztów podróży – k. 22 w aktach VIII U 358/18/

P. M. był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na okres próbny od 21 lipca 2014 r. do 17 października 2014 r., zawartej w dniu 21 lipca 2014 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 21 lipca 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.680,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2. Stosunek pracy został rozwiązany z upływem czasu na jaki umowa została zawarta.

/umowa o pracę – k. 21 w aktach VIII U 437/18, akta osobowe – k. 352/

W poleceniu wyjazdu służbowego P. M. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 30 sierpnia 2014 r. do 20 września 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W sierpniu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (30 – 31 sierpień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 19 września 2014 r. do 20 września 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 23 w aktach VIII U 437/18, rachunek kosztów podróży – k. 24 w aktach VIII U 437/18/

M. B. (2) jest zatrudniony u płatnika składek od 22 lipca 1996 r. /akta osobowe – k. 352/

M. B. (2) jest zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 2 maja 1997 r., zawartej w dniu 2 maja 1997 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 2 maja 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 2,70 zł/godz. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 18 w aktach VIII U 356/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego M. B. (2) został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 20 czerwca 2014 r. do 5 lipca 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W czerwcu 2014 r. ubezpieczony spędził 3 dni w podróży z Polski do Francji (20 – 22 czerwiec), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 3 dni od 3 lipca 2014 r. do 5 lipca 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 19 w aktach VIII U 356/18, rachunek kosztów podróży – k. 20 w aktach VIII U 356/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego M. B. (2) został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 29 sierpnia 2014 r. do 22 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W sierpniu 2014 r. ubezpieczony spędził 3 dni w podróży z Polski do Francji (29 – 31 sierpień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 3 dni od 20 listopada 2014 r. do 22 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 21 w aktach VIII U 356/18, rachunek kosztów podróży – k. 22 w aktach VIII U 356/18/

M. N. był zatrudniony u płatnika składek od 12 lipca 2004 r. do 24 września 2014 r./akta osobowe – k. 352/

M. N. był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1 stycznia 2006 r., zawartej w dniu 15 grudnia 2005 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 1 stycznia 2006 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 900,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 21 w aktach VIII U 438/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego M. N. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 29 sierpnia 2014 r. do 19 września 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W sierpniu 2014 r.

ubezpieczony spędził 3 dni w podróży z Polski do Francji (29 – 31 sierpień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 12 września 2014 r. do 13 września 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 22 w aktach VIII U 438/18, rachunek kosztów podróży – k. 23 w aktach VIII U 438/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego M. N. został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 29 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. We wrześniu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji, następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 7 listopada 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 24 w aktach VIII U 438/18, rachunek kosztów podróży – k. 25 w aktach VIII U 438/18/

S. K. (2) był zatrudniony u płatnika składek od 13 czerwca 2011 r. do 31 grudnia 2016 r./akta osobowe – k. 352/

S. K. (2) był zatrudniony u płatnika składek na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r., zawartej w dniu 3 grudnia 2013 r. Jako termin rozpoczęcia pracy określono 1 stycznia 2014 r. Pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera sieci elektroenergetycznych z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.680,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren miasta Ł., wydział Robotniczy PZ-2.

/umowa o pracę – k. 21 w aktach VIII U 434/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego S. K. (2) został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 6 czerwca 2014 r. do 5 lipca 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W czerwcu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (6 – 7 czerwiec), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 4 lipca 2014 r. do 5 lipca 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 22 w aktach VIII U 434/18, rachunek kosztów podróży – k. 23 w aktach VIII U 434/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego S. K. (2) został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 30 sierpnia 2014 r. do 13 września 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. W sierpniu 2014 r. ubezpieczony spędził 2 dni w podróży z Polski do Francji (30 – 31 sierpień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 12 września 2014 r. do 13 września 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 24 w aktach VIII U 434/18, rachunek kosztów podróży – k. 25 w aktach VIII U 434/18/

W poleceniu wyjazdu służbowego S. K. (2) został oddelegowany do pracy na stanowisku montera we Francji na okres od 19 września 2014 r. do 8 listopada 2014 r. Jako środek transportu wskazano samochód służbowy. We wrześniu 2014 r. ubezpieczony spędził 3 dni w podróży z Polski do Francji (19 - 21 wrzesień), następnie przebywał we Francji. Podróż z Francji do Polski trwała 2 dni od 7 listopada 2014 r. do 8 listopada 2014 r.

/polecenie wyjazdu – k. 26 w aktach VIII U 434/18, rachunek kosztów podróży – k. 27 w aktach VIII U 434/18/

Firma (...) buduje linie wysokiego napięcia. Działalność prowadzi w na terenie Polski i za granicą. W 2014 r. najwięcej działalności było we Francji. Pracownicy – tj. w/w ubezpieczeni byli wysyłani do Francji by budować linie wysokiego napięcia. Były to prace monterskie na wysokości. Wykonywali te same czynności w Polsce i za granicą. Niejednokrotnie pracownicy podczas pracy za granicą byli przenoszani z jednej lokalizacji na inną , tam gdzie była potrzeba prowadzenia prac. W siedzibie firmy w Ł. były prowadzone tylko szkolenia pracowników , rozliczano ich oraz ekipy pobierały i zdawały materiały i narzędzia. Co do zasady praca odbywała się poza siedzibą w Ł.

/zeznania świadka W. P. z dnia 13 września 2018 r. – 00:15:56 – 00:26:43 – płyta CD – k. 325, zeznania świadka M. Ł. z dnia 13 września 2018 r. – 01:15:56 – 01:35:35 – płyta CD – k. 325, zeznania T. D. z dnia 20 listopada 2018 r. – 00:17:19 – 00:42:09 – płyta CD – k. 391/

W umowach o pracę pracownicy mają wpisywane miejsce pracy – Ł..

/zeznania świadka M. B. (3) z dnia 13 września 2018 r. – 00:32:59 – 01:15:56 – płyta CD – k. 325, zeznania T. D. z dnia 20 listopada 2018 r. – 00:17:19 – 00:42:09 – płyta CD – k. 391/

Dla w/w wskazanych ubezpieczonych wyjeżdżających do Francji złożone zostały formularze A-1, tj. zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego w celu poświadczenia podlegania ubezpieczeniom społecznym. Pracodawca złożył również stosowną informację w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla pracownika delegowanego na terytorium innego państwa członkowskiego UE na podstawie art. 12.1 Rozporządzenia Parlamentu i Rady (WE) NR 883/2004.

/zeznania świadka W. P. z dnia 13 września 2018 r. – 00:15:56 – 00:26:43 – płyta CD – k. 325/

Podczas pobytu we Francji koszty transportu oraz noclegów dla pracowników pokrywał pracodawca. Pracownicy otrzymywali również z tytułu pracy poza granicami kraju diety.

/zeznania świadka M. B. (3) z dnia 13 września 2018 r. – 00:32:59 – 01:15:56 – płyta CD – k. 325, zeznania świadka M. Ł. z dnia 13 września 2018 r. – 01:15:56 – 01:35:35 – płyta CD – k. 325, wykaz wyjazdów służbowych i rozliczenia diet – k. 352, zeznania prezesa T. D. z dnia 20 listopada 2018 r. – 00:17:19 – 00:42:09 – płyta CD – k. 391/

Pracodawca uznał, iż pobyt pracowników we Francji stanowił wyjazd służbowy ze względu na krótki termin wykonania poszczególnych prac oraz realizacji kontraktów, wynoszący średnio kilka tygodni. W przypadku kontraktów długoterminowych, spółka praktykowała rejestrację oddziału w państwie, w którym wykonywane były prace np. w Finlandii. Jednocześnie następowała również zmiana umowy o pracę – pracownicy otrzymywali wypowiedzenia zmieniające.

/zeznania świadka M. B. (3) z dnia 13 września 2018 r. – 00:32:59 – 01:15:56 – płyta CD – k. 325, wykazy – k. 357 – 366/

Niezależnie od tego czy pracodawca wysyłałby pracowników w ramach oddelegowania bądź w ramach podróży służbowej zastosowanie znalazłby ten sam formularz wydany na podstawie art. 12.1 Rozporządzenia Parlamentu i Rady (WE) NR 883/2004.

/zeznania świadka H. M. z dnia 13 grudnia 2018 r. – 00:26:43 – 00:32:07 – płyta CD – k. 325/

Powyższy stan faktyczny Sad ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na zeznaniach świadków P. ,M. , Ł. , B. , przesłuchanego w charakterze strony prezesa spółki T. D. oraz dokumentach załączonych do akt sprawy, w tym aktach organów rentowego. Podkreślić należy, że wnioskodawca reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w dniu 20 listopada 2018 roku podczas rozprawy oświadczył, że okoliczności faktyczne w sprawie nie są sporne między stronami jak również wnioskodawca nie kwestionuje wysokości kwot wskazanych w decyzji. W związku z powyższym rozpoznanie sporu w sprawie sprowadzało się do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego czy praca pracowników spółki (...) wykonywana poza siedzibą spółki odbywała się w ramach oddelegowania czy podróży służbowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383) pracownicy, czyli osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Z kolei art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ww. ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1938) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.

Jak stanowi art. 4 pkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przychodem jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy.

Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 200) za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń,

a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Ponadto, na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1831) dla każdego ubezpieczonego, którego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, płatnik składek w raporcie lub imiennym raporcie miesięcznym korygującym, uwzględnia należne składki na ubezpieczenia społeczne od wszystkich dokonanych lub postawionych do dyspozycji ubezpieczonego wypłat - od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, którego deklaracja dotyczy - stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, z uwzględnieniem ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ustawy.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, z dnia 18 grudnia 1998 roku (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1949), w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, podstawy wymiaru składek nie stanowi część wynagrodzenia pracowników, których przychód jest wyższy niż przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy, zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, w wysokości równowartości diety przysługującej z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, za każdy dzień pobytu, określonej w przepisach

w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z tym zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób stanowiący podstawę wymiaru składek nie może być niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest zatem ustalenie czy praca wykonywana za granicą przez pracowników zatrudnionych u wnioskodawcy w istocie była oddelegowaniem czy podróżą służbową w rozumieniu **art. 77⁵ § 1 kodeksu pracy**. Na wstępie należy podkreślić, iż o ile pojęcie „podróży służbowej” zostało zdefiniowane w treści, wskazanego powyżej przepisu, o tyle Kodeks pracy nie wskazuje, co należy rozumieć pod terminem „oddelegowania”.

W tym zakresie należy, zatem, posiłkować się definicją zawartą **w art. 2 ust. 1 dyrektywy 96/71/WE** Parlamentu Europejskiego i Rady 16 grudnia 1996 roku, dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. Urz. UE L 1997 Nr 18, str. 1), zgodnie z którą określenie „pracownik delegowany” oznacza pracownika, który przez ograniczony okres wykonuje swoją pracę na terytorium innego Państwa Członkowskiego, niż państwa w którym zwyczajowo pracuje.

Odnosząc się do dyspozycji art. 77⁵ § 1 k. p. w doktrynie i orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że podróż służbowa charakteryzuje się tym, że jest odbywana:

- 1) poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy lub poza stałym miejscem pracy,
- 2) na polecenie pracodawcy,
- 3) w celu wykonania określonego przez pracodawcę zadania.

Ponadto, wszystkie wskazane powyżej cechy muszą wystąpić łącznie, a brak jednej z nich wyklucza zakwalifikowanie pracy świadczonej przez pracownika na rzecz pracodawcy jako podróży służbowej. Pierwsza cecha wyróżniająca podróż służbową nie budzi wątpliwości, o ile spór nie dotyczy stałego miejsca pracy pracownika. Nie ulega też wątpliwości, że obowiązek odbycia podróży służbowej wynika z polecenia pracodawcy, nie jest natomiast uzależniony od zgody pracownika. Pracownik na podstawie art. 100 k. p. jest zobowiązany podporządkować się temu poleceniu, tak jak wszystkim innym poleceniom pracodawcy, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. Podkreśla się również, iż podróż służbowa winna mieć charakter okazjonalny oraz incydentalny w stosunku do zadań pracownika, dlatego nadrzędne znaczenie należy przypisać celom oraz zadaniom, jakie ma do zrealizowania pracownik (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych, z dnia 3 grudnia 2009 r., II PK 138/09, Legalis nr: 226141).

Bezspornie, podstawę formalną podróży służbowej stanowi polecenie wyjazdu. Polecenie takie powinno określać zadanie oraz termin i miejsce jego realizacji. Zadanie musi być skonkretyzowane oraz nie może mieć charakteru generalnego. Wykonywanie zadania służbowego w rozumieniu art. 77⁵ § 1 k. p. nie jest wykonywaniem pracy określonego rodzaju, wynikającej z charakteru zatrudnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych, z dnia 16 listopada 2009 r., II UK 114/09, Legalis nr: 303996).

Oznacza to, że podróż służbowa nie jest tym samym co wykonywanie pracy. Polecone w podróży służbowej pracownikowi zadanie służbowe różni się od pracy „określonego rodzaju” do wykonywania której pracownik zobowiązuje się w stosunku pracy (art. 22 § 1

k. p.). Przepis art. 77⁵ § 1 k. p. wskazuje na incydentalny, tymczasowy i krótkotrwały charakter podróży służbowej. Wykonywanie zadania służbowego w rozumieniu tego przepisu nie jest wykonywaniem pracy określonego rodzaju, wynikającej z zatrudnienia. Czym innym jest wykonywanie pracy za wynagrodzeniem i czym innym podróż służbowa, gdyż diety i inne świadczenia przysługujące z tytułu tej podróży nie stanowią wynagrodzenia za pracę lecz inne świadczenia związane z pracą. Instytucja podróży służbowej nie może być więc dowolnie aplikowana, a tym bardziej instrumentalnie, dla ukrywania wynagrodzenia za pracę, czasu pracy, czy dla zmniejszenia obciążeń podatkowych i składkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych, z dnia 17 lutego 2012 r., III UK 54/11, Legalis nr: 490648).

Tym samym wykonywanie zwykłych czynności pracowniczych, wynikających z treści stosunku pracy, nie będzie stanowiło podróży służbowej wyłącznie z uwagi na okoliczność, iż praca świadczona jest poza miejsce ustalonym przez strony w umowie o pracę. Oczywiście wykonywanie obowiązków pracowniczych, co do zasady, winno odbywać się w miejscu wskazanym w umowie o pracę, gdyż zgodnie z art. 22 § 1 k. p. stanowi to jeden z elementów konstrukcyjnych stosunku pracy. Możliwość przymusowego wykonywania przez pracownika obowiązków służbowych poza miejscem zwykłego świadczenia pracy stanowi więc odstępstwo od tej zasady, stąd przepisy regulujące to odstępstwo winny być wykładane ściśle i stosowane tylko do takich stanów prawnych, które spełniają wszystkie przesłanki podróży

służbowej. W konsekwencji samo świadczenie pracy poza miejscem uzgodnionym w treści umowy o pracę nie przesądza o charakterze tego wyjazdu w kontekście podróży służbowej. Decydujące znaczenie przypisuje się bowiem zadaniu służbowemu jakie ma do wykonania pracownik, które w kompleksie jego obowiązków stanowi zjawisko okazjonalne, incydentalne oraz nietypowe.

Ponadto, jak wskazano powyżej miejsce wykonywania pracy winno odpowiadać postanowieniom umowy o pracę. Jednakże podkreślić należy, iż sam dokument nie musi mieć przesądzającego znaczenia, bo inne ustalenia w tym zakresie (umowa) mogą wynikać z faktów (porozumienia), które można ustalić (choćby dorozumianie - art. 231 k. p. c.). Niewłaściwie określone miejsce wykonywania pracy w umowie o pracę nie decyduje bezwzględnie o kwalifikacji podróży służbowej pracownika (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych, z dnia 17 lutego 2012 r., III UK 54/11, Legalis nr: 490648). Także samo miejsce wykonywania pracy może być różnie oznaczone. Ograniczenie, w drodze wykładni, w określaniu miejsca świadczenia pracy w umowie zmniejszałoby możliwości elastycznego ukształtowania stosunku pracy (por. Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych, z dnia 19 listopada 2008 r., II PZP 11/08, L.

nr: (...)). Podkreślić również należy, że zmiana warunków pracy dokonać się może niekoniecznie w formie pisemnej, bowiem przepis art. 29 § 4 k. p. taką formę przewiduje jedynie dla celów dowodowych. Zgodne bowiem z art. 74 § 1 k. c. zastrzeżenie formy pisemnej bez rygору nieważności ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód ze świadków ani dowód z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. Natomiast w myśl art. 473 § 1 k. p. c. w sprawach z zakresu prawa pracy nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron. Dodatkowo, w sprawach z zakresu prawa pracy ma zastosowanie, poprzez art. 300 k. p., art. 60 k. c. zgodnie z którym, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny. Wskazuje się również, że o istnieniu podróży służbowej nie mogą też przesądzać same w sobie należności wypłacane przez pracodawcę, bowiem w indywidualnej umowie o pracę może on zobowiązać się do zwrotu kosztów podróży z miejsca wykonywania pracy do miejsca zamieszkania pracownika, do ponoszenia kosztów zakwaterowania i utrzymania, niezależnie od kwalifikacji tych świadczeń w prawie podatkowym i ubezpieczeniowym (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych, z dnia 22 lutego 2008 r., I PK 208/07, Legalis nr: 158283).

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 77⁵ § 1 k. p. pozwalające uznać, że w/w ubezpieczeni **A. B., S. K. (1), K. S. (2), T. K., J. W., A. D., P. M., M. B. (2), M. N. i S. K. (2)** w spornych okresach odbywali podróż służbową do Francji, gdzie wykonywali tą samą pracę co na terenie Polski. Trudno uznać, aby wyjazd do Francji miał charakter incydentalny, okazjonalny oraz krótkotrwały, biorąc pod uwagę czas spędzony zagranicą i specyfikę usług wykonywanych przez spółkę (...) polegającą na naprawie i budowie sieci energetycznych. Jeżeli pracownik, przez przeważający okres trwania umowy, świadczy pracę poza granicami kraju, to nie ulega wątpliwości, że wyjazd nie jest jedynie jednorazowym odstępstwem od miejsca wykonywania pracy, określonego w treści, łączącego strony stosunku pracy. W konsekwencji, w ocenie Sądu Okręgowego, zarówno pracodawca jak i pracownik byli świadomi, że rzeczywistym miejscem świadczenia pracy nie było miejsce określone w umowie. Z tych względów, argumentacja wnioskodawcy w zakresie braku porozumienia zmieniającego treść umowy o pracę nie zasługuje na uwzględnienie.

Ubezpieczeni byli zatrudnieni na stanowiskach monterów i dokładnie ten sam charakter obowiązków wykonywali podczas oddelegowania. W konsekwencji, w trakcie poleconego wyjazdu, nie otrzymywali do wypełnienia zadania służbowego, mającego charakter incydentalny w stosunku do kompleksu jego standardowych obowiązków pracowniczych. Pracownicy podczas pobytu zagranicą zajmowali się pracą określonego rodzaju wynikającą z zatrudnienia. Także z treści poleceń wyjazdu służbowego nie wynikało, aby pracownikom powierzone zostały skonkretyzowane zadania. Polecenia miały charakter generalny, co dodatkowo przemawia za faktem, iż wyjazdy nie miał charakteru podróży służbowej.

Także wypłata dodatkowych świadczeń oraz pokrycie kosztów transportu i noclegów, przez pracodawcę, nie przesądza o tym, iż wyjazdy były podróżą służbową. Nic nie stoi na przeszkodzie, by pracodawca zdecydował się na pokrycie kosztów pobytu zagranicą, jak również wypłacał z tego tytułu pracownikom dodatkowe świadczenia.

Mając na uwadze powyższe ustalenie, iż wyjazdy do Francji stanowiły podróż służbową podyktowany był celem zmniejszenia obciążeń podatkowych i składkowych. Tym samym, ustalenia organu rentowego w zakresie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne dla w/w ubezpieczonych, są prawidłowe i zasługują na aprobatę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania.

W przedmiocie kosztów, Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k. p. c. w zw. z art. 100 k. p. c. Sąd Okręgowy zasądził od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, I Oddziału w Ł., kwoty po 120,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265) oraz żądania wskazanego w protokole rozprawy z dnia 20 listopada 2018 roku przez pełnomocnika ZUS (00:43:51 CD k- 391)

K.K.-W.

ZARZĄDZENIE

Wyrok z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron

19.12.2018